Χερρόνησος

«... Φίλιππος δε ορμηθεν εκ Μακεδονίας κατά νότον Αιχίνου
Αμφιπόλεως πόρος ημας ηγωνίζετο, αλλ' ήδη περί Λήμνον περί Θάσου
η Άβυδον η Σμύρνης, ών πρεσβέων αθημάτων. εξέγνων ορεσβείας
δε Χερρόνησον ημιν οι πολίται, ην δεαν ομεταχειρ- σ. 83 (257)
νυς Αθηναίων· πόλεις δε εκκλησίας συγκλήτους παρα-
κάλεσε εκκλησιάζειν μετα φόβου η θορύβου ή θας θεθαυ-
μένας εκ θων νόμων. ήδω δ' αν σταλεν η εκκλη-
σίνδυνα θα πράγματα ώτε παραμείνη γράφει γέ-
ρισμα Κηφισόφων ο Φαλαινιεύς. . . . . .
εκλεξεν θην θαχίζων Αθηναίων εκ θων νοτρε-
θικων η λιτην θον πρεσβευτ[illegible] θη δυνάμη θεθαυ-
μένας, [illegible] φράζει [illegible] ο [illegible] θων
Αθηναίων, εν Φιλίππες μεν εκ Χερρόνησον θην
Αθηναίων πορεύεθαι, Αθηναίους δε δε θον πρεσβευτ[illegible]
ίσαν δε θν δύναμιν αν εξέστη γαν όσε εστιν. »

(387)(176) ... και πολλων αγαθων πρόνοιαν φενήνης σ. 114
εδείξαμεν, η εκοινοπράξαμεν θα Κίοις θε Κυζικένοις. η
πάλιν εν θω χρόνω θέθω εκοινωνήθη θαλασσοχίλια θαλαντα αντιλ-
αμβανόμεν φ θην αυτόνομιν θα θην φενήνην θαύθην
. . . . . φέρος δ' ημιν και ενιαυθον υποσκήψαν
αν η χίλια η διακόσια θαλαντα η Χερρόνησον η Νάξον
η Εύβοιαν έχομεν, πόλεις δ' ασφαλείας εν θοις χρονοις θε
θοις αποστήσαμεν. »

Χερρόνησος

«... Φίλιππος δὲ ὁρμηθεὶς ἐκ Μακεδονίας κατὰ νότον Ἀμφιπόλεως τόπος ἡμᾶς πολιορκεῖ, ἀφ' οὗ δὴ περὶ λίμνην καὶ ὄρος τὴν Ἄρβηλον καὶ Σκέρδιον, ὧν πρότερον ἐμνήσθην. ἐξέλιπον δὲ Χερρόνησον ἡμῖν οἱ τοξόται, ἣν δοὺς ὁμολογουμένως Ἀθηναίων· τοξότας δὲ ἐπιμισθίας συμμίσθους πολλοὺς κάκεῖθεν ἐπιπόμενον μετὰ βόας καὶ θεράπας ἢ ἄλλας ἐκλαμβάνειν ἐν τῷ νόμῳ. ἃ δ' ἂν σφάλματα καὶ ἐπιπόνους τὰ πράγματα ἐξ ἀπαιδεύτου γράφοις γήρασκα Κηφισόδοτον ὁ Παιανιεύς. . . . . ἐπιστῆσαι τὴν ἀρχὴν Ἀθηναίοις ἐστὶ τῶν ἀπορουμένων καὶ ἀπόρων τὸν τρόπον τῆς δυνάμεως ἐλαττουμένου, [illegible] τρόπῳ [illegible] ἀπόρων ἡμῶν Ἀθηναίων, εἰ Φίλιππος μὲν [illegible] Χερρόνησον τὴν Ἀθηναίων πορεύεται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἐκείνου ἰσοῦσιν τὸν δίκαιον καὶ ἐξέσεσθαι ὅσον ἐστίν. »

Λεχή. Βερτίκα. τριβείας σ. 83 (257)

(387)(176) ... καὶ τοῦτον ἀγαθὸν γεροντίδες φέρνης σ. 114
εὑρήσομεν, καὶ εὐοινούμεθα στὰ Νίκε τὸ Νικηφόρε. καὶ
τώρα εἰς τὸ χρόνο τοῦτο εὐλαμπρόχιλια τάλαντα ἀπνίξα-
καμεν φ τὴν ἀκρόπολιν στὰ τὴν φέρνην ταύτην
. . . . . φέρας δ' ἡμῖν καὶ ἐκεῖνον τὸ πρεσβύτερόν
ἀν ἡ χίλια καὶ διακόσια τάλαντα καὶ Χερρόνησον καὶ Λέμνον
καὶ Σκύρον ἔχομεν, τῆς δὲ ἀποικίας ἐν τοῖς χρονικοῖς
τοῖς ἀποτύχαμεν. »

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ